

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 548

ΦΑΞ : 213 1604 567

Καλλιθέα, 12/04/2016

Αριθμός απόφασης: 47

**ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρ. 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

β. Τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν μετά τη δημοσίευση του ν. 4337/2015, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρ. 22 της από 24/12/2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ 178 Α'/29.08.2014).

2. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ 3367/31.12.2013, Τεύχος Β') «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β'55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1.01.2014.

3. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/2013 (ΦΕΚ 54/Β'/16.01.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 239/17-02-2015).

4. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

5. Την με αριθ. Πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ/τ. Β'/17-04-2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» του Προϊσταμένου της Δ/σης Επίλυσης Διαφορών.

6. Την ΠΟΛ 1144/03-07-2015 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».

7. Την αριθ. «.....» πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος του «.....», σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 46 του ν.4174/2013 σε συνδυασμό με αυτές της ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε.
8. Την από «.....» Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά, σχετικά με τον ανωτέρω.
9. Την από «.....» και με αριθ. πρωτοκόλλου «.....», κατατεθείσα στη Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά, ενδικοφανή προσφυγή του «.....».
10. Την από «.....» έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.

Επί της από «.....» και με αριθ. πρωτοκόλλου «.....» κρινόμενης ενδικοφανούς προσφυγής του «.....» για την ανάκληση της με αριθ. «.....» πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος του τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Σε βάρος του «.....», με Α.Φ.Μ.: «.....», κατοίκου: «.....» Νίκαια, αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Νίκαιας (ελεγκτικής αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά) και αντικείμενο εργασιών: «.....», γνωστοποιήθηκε με την αριθ. «.....» πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά, η εφαρμογή των μέτρων για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν.4174/2013 και της ΠΟΛ. 1282/2013, λόγω της διαπίστωσης – ύστερα από τη διενέργεια ελέγχου σε αυτόν – της ανακριβούς απόδοσης στο Δημόσιο, για τις χρήσεις «.....», συνολικού ποσού που υπερβαίνει τα όρια του παραπάνω άρθρου και νόμου, σύμφωνα με την από «.....» Ειδική Έκθεση Ελέγχου της ανωτέρω Υπηρεσίας.

Ο προσφεύγων, στην αριθ. «.....» ενδικοφανή προσφυγή του αιτείται την ανάκληση της με αριθ. «.....» πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος του τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν, επικαλούμενος τα κάτωθι:

- α) Παραβιάστηκε το συνταγματικώς κατοχυρωμένο δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης.
- β) Σε καμία από τις προσβαλλόμενες πράξεις δεν περιέχεται πλήρης και εμπεριστατωμένη αιτιολογία καθώς δεν περιέχεται πλήρης έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη Διοίκηση στην απόφασή της. Επίσης, δεν αναφέρεται, ούτε καν περιγραφικώς, πως η Διοίκηση προσδιόρισε το ύψος της δήθεν αποκρυβείας φορολογητέας ύλης.
- γ) Οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι απολύτως άκυρες και ως εκ τούτου πρέπει να ανακληθούν διότι εξέλαβαν ως εισόδημα για τη βεβαίωση πρόσθετου φόρου για τα έτη

«.....» τα χρηματικά ποσά που εισέπραττε για τρίτους και απέδιδε σε αυτούς, τα οποία σε καμία περίπτωση δεν είναι εισόδημα, όπως αυτό ορίζεται στις διατάξεις του άρθ. 5 του ν.4172/2013.

δ) Η προσβαλλόμενη πράξη είναι άκυρη διότι αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας. Με την καθολική δέσμευση όλων ανεξαιρέτως των περιουσιακών του στοιχείων, κατ' ουσίαν οδηγείται στο να στερηθεί ακόμη και τα απολύτως απαραίτητα μέσα προς το ζην.

ε) Η προσβαλλόμενη πράξη είναι άκυρη διότι αντιβαίνει στο ν.4254/2014, σύμφωνα με τον οποίο θα έπρεπε να εξαιρεθεί από τη δέσμευση των περιουσιακών του στοιχείων ο λογαριασμός μέσω του οποίου λαμβάνει τη μισθοδοσία του και τον οποίο έχει γνωστοποιήσει, ως ακατάσχετο, στο Δημόσιο με δήλωσή του στο TAXIS.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 1 περ. β' του άρθ. 55 του ν.4174/2013, ορίζεται ότι: «1. Για τους σκοπούς του Κώδικα, ως «φοροδιαφυγή» νοείται:

β) η μη απόδοση, ανακριβής απόδοση, συμψηφισμός, έκπτωση ή διακράτηση φόρου προστιθέμενης αξίας και παρακρατούμενων και επιρριπτόμενων φόρων, τελών ή εισφορών, καθώς και η μη υποβολή δήλωσης ή η υποβολή ανακριβούς δήλωσης με σκοπό τη μη πληρωμή των παραπάνω φόρων τελών ή εισφορών, εφόσον προβλέπεται από τις διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας που αφορά φόρους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα.».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύουν μετά τη δημοσίευση του ν.4337/2015, ορίζεται ότι: «5. Εφόσον η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθ. 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, μπορεί, βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, να επιβάλλει σε βάρος του παραβάτη προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα. Ειδικότερα η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να μην παραλαμβάνει και να μην χορηγεί έγγραφα που απαιτούνται για τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων. Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του παραβάτη. Το μη χρηματικό περιεχόμενο θυρίδων και οι μη χρηματικές παρακαταθήκες, δεσμεύονται στο σύνολό τους».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 6 του αρ. 46 του Ν.4174/2013, όπως ισχύουν μετά τη δημοσίευση του ν.4337/2015, ορίζεται ότι : «6. Τα μέτρα της παραγράφου 5 επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος των ομορρύθμων εταίρων προσωπικών εταιριών, καθώς και σε βάρος κάθε προσώπου εντεταλμένου από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε

νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, ανεξάρτητα αν έχουν αποβάλει την ιδιότητα αυτή στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55, και ανεξαρτήτως των χρηματικών ορίων που τίθενται στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β', και κατά την τέλεση αυτής στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα.

Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα εξειδικεύονται τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα μέτρα αίρονται εν όλω ή εν μέρει και οι περιπτώσεις μη εφαρμογής τους, προσδιορίζεται ο χρόνος διατήρησης αυτών και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα. [...]».

Επειδή, σχετικά με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος περί παράβασης του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης αναφέρουμε ότι με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999) ορίζεται ότι: « Αν η λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, είναι, κατ' εξαίρεση, δυνατή η, χωρίς προηγούμενη κλήση του ενδιαφερομένου, ρύθμιση. Αν η κατάσταση που ρυθμίστηκε είναι δυνατόν να μεταβληθεί, η διοικητική αρχή, μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών, καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, οπότε προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση. Αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, το μέτρο παύει αυτοδικαίως, και χωρίς άλλη ενέργεια, να ισχύει ...».

Με βάση τα προαναφερθέντα και με σκοπό την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, παρασχέθηκαν οδηγίες με την ΠΟΛ 1103/20.4.2012 Εγκύκλιο της Διεύθυνσης Παρακολούθησης Νομικών Υποθέσεων Ελέγχου και Αναγκαστικής Είσπραξης, σύμφωνα με την οποία: «...Σε περίπτωση εφαρμογής των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, τα εν λόγω μέτρα λαμβάνονται εξαιρετικά και έχουν προληπτικό και επείγοντα χαρακτήρα, ως εκ τούτου, εξαιρούνται της τήρησης του τύπου της προηγούμενης ακρόασης των φορολογουμένων, ενόψει του σκοπού της εν λόγω διάταξης, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, ούτως ώστε να δεσμευθούν οι λογαριασμοί και οι καταθέσεις καθώς και εν γένει τα περιουσιακά στοιχεία του υπόχρεου μέχρι εκδόσεως των σχετικών τίτλων βεβαίωσης. Η προηγούμενη κλήση των προσώπων αυτών, θα ματαίωνε το σκοπό του νόμου, ο οποίος έχει αναχθεί από το νομοθέτη, επιτρεπτός κατά το Σύνταγμα, σε σκοπό επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος και θα έθετε σε κίνδυνο τα συμφέροντα του Δημοσίου.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις ... η αρμόδια για την εφαρμογή των μέτρων φορολογική αρχή οφείλει να επιδίδει με απόδειξη στον υπόχρεο, σε βάρος του οποίου εφάρμοσε τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, κλήση προς επιγενόμενη ακρόαση για τις διαπιστώσεις που καταγράφηκαν στην Ειδική Έκθεση ελέγχου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία εφαρμογής των μέτρων».

Στη προκειμένη περίπτωση, η Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά ορθώς ακολούθησε την διαδικασία της επιγενόμενης ακρόασης, όπως αποδεικνύεται από την υπ' αριθ. «.....» συνημμένη κλήση προς ακρόαση, η οποία επιδόθηκε στον προσφεύγοντα αυθημερόν. Επιπλέον, όπως αναφέρεται στην από «.....» έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά επί της εν λόγω ενδικοφανούς προσφυγής, στις «.....» επιδόθηκε στον προσφεύγοντα το υπ' αριθ. «.....» σημείωμα διαπιστώσεων, στο οποίο απάντησε εκθέτοντας τις απόψεις του με το υπ' αριθ. «.....» έγγραφο υπόμνημα, οι οποίες όμως δεν έγιναν ακολούθως δεκτές από τον έλεγχο.

Επειδή, σε σχέση με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις στερούνται πλήρους και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας αναφέρουμε ότι αυτός δεν εμπίπτει στην υπό κρίση προσφυγή, της οποίας αντικείμενο είναι η ορθή ή μη επιβολή των μέτρων διασφάλισης, καθόσον για την ουσία των παραβάσεων έχουν ασκηθεί χωριστές προσφυγές (οι με αριθ. πρωτ. «.....», όπως ο ίδιος ο αιτών αναφέρει). Εξάλλου, όπως ορίζεται στις διατάξεις του άρθ. 64 του ν.4174/2013: *«Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.»*

Περαιτέρω, με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθ. 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999) ορίζεται ότι: *«1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει Αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της.*

2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης.»

Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την από «.....» Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά, αποδεικνύονται πλήρως οι σχετικές παραβάσεις διότι αναφέρονται αναλυτικά, αιτιολογημένα και επαρκώς όλα τα απαραίτητα στοιχεία. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρονται λεπτομερώς τα αίτια του διενεργηθέντος ελέγχου (η εντολή ελέγχου εκδόθηκε κατόπιν της με αριθ. «.....» έκθεσης ελέγχου περιουσιακής κατάστασης του Σώματος Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης), οι διαπιστώσεις και το πόρισμα του ελέγχου, το φυσικό πρόσωπο σε βάρος του οποίου λαμβάνονται τα μέτρα, καθώς και οι ισχύουσες εν προκειμένω διατάξεις.

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι απολύτως άκυρες και ως εκ τούτου πρέπει να ανακληθούν διότι εξέλαβαν ως εισόδημα για τη βεβαίωση πρόσθετου φόρου για τα έτη «.....» τα χρηματικά ποσά που εισέπραττε για τρίτους και απέδιδε σε αυτούς, τα οποία σε καμία περίπτωση δεν είναι εισόδημα, όπως αυτό ορίζεται στις διατάξεις του άρθ. 5 του ν.4172/2013, δεν εμπίπτει στα πλαίσια εξέτασης της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 και αλυσίτελώς προβάλλεται, καθόσον επίσης δεν αποτελεί στοιχείο κρίσης της παρούσας προσφυγής, αφού δεν θίγει το κύρος των διασφαλιστικών

μέτρων, αλλά το κύρος των πράξεων επιβολής προστίμου και καταλογισμού του φόρου, τις οποίες εξάλλου η εταιρεία έχει προσβάλλει με τις προαναφερθείσες με αριθ. «.....» ενδικοφανείς προσφυγές ενώπιον της Υπηρεσίας μας, η εξέταση των οποίων εκκρεμεί.

Επειδή, σχετικά με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι η προσβαλλόμενη πράξη διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου είναι άκυρη διότι αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, σημειώνουμε ότι σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις της παρ. 5 του άρθ. 46 του ν.4174/2013, τα εν λόγω μέτρα έχουν άμεσο και επείγοντα χαρακτήρα και μπορούν να εφαρμοστούν βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, με την διαπίστωση των παραβάσεων της φοροδιαφυγής, ακόμη και αν δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία του ελέγχου και δεν έχουν εκδοθεί καταλογιστικές πράξεις.

Επιπροσθέτως, η επικαλούμενη εκ μέρους του «αναλογικότητα» μεταξύ της διοικητικής κύρωσης και των διαπραχθεισών παραβάσεων, είναι προφανώς αβάσιμη διότι τέτοια σχέση «αναλογικότητας» δεν καθορίζεται από τις διατάξεις. Είναι γνωστό δε ότι στο φορολογικό δίκαιο οι διατάξεις ερμηνεύονται «γραμματικά» και όχι «αναλογικά». Τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Είναι προφανές δε ότι με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από την Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ο οποίος έγκειται στην εξασφάλιση της διατήρησης των περιουσιακών στοιχείων του παραβάτη, ώστε να καταστεί δυνατή η ικανοποίηση των φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου κατ' αυτού, προτού αυτός προλάβει να μεταβιβάσει τα περιουσιακά του στοιχεία και να αποσύρει τις καταθέσεις του, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (σχετ. ΣτΕ 1149/88, ΣτΕ 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89, ΣτΕ 2297/2015).

Επίσης, από το κείμενο της διάταξης προκύπτει αδιαμφισβήτητα ότι ο προσφεύγων έχει κάθε δυνατότητα πίστωσης και χρήσης των τραπεζικών καταθέσεων και λογαριασμών του, οι οποίοι δεν δεσμεύονται εξ ολοκλήρου, ενώ μεταξύ των πιστοποιητικών που απαγορεύεται να χορηγούνται στους φορολογούμενους – παραβάτες, σε περίπτωση λήψης των ανωτέρω μέτρων σε βάρος τους, περιλαμβάνονται περιοριστικά και μόνο αυτά που απαιτούνται για την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων και τα οποία με κανέναν τρόπο δεν οδηγούν στην οικονομική εξόντωση αυτών, αφού τα στοιχεία αυτά δεν προσημειώνονται, κατάσχονται ή εκπλειστηριάζονται και έχουν τη δυνατότητα να τα διαχειριστούν με κάθε τρόπο.

Επειδή, ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι άκυρη διότι αντιβαίνει στο ν.4254/2014, σύμφωνα με τον οποίο θα έπρεπε να εξαιρεθεί από τη δέσμευση των περιουσιακών του στοιχείων ο λογαριασμός μέσω του οποίου λαμβάνει τη μισθοδοσία του και τον οποίο έχει

γνωστοποιήσει, ως ακατάσχετο, στο Δημόσιο με δήλωσή του στο TAXIS, είναι αβάσιμος, καθόσον κατά πρώτον αυτός αναφέρεται στην λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης (κατάσχεση), που εν προκειμένω ορίζεται άλλως από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθ. 48 του ΚΦΔ (ν.4174/2013), και ουδεμία σχέση και συνάφεια έχει με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθ. 46 του ίδιου νόμου, και κατά δεύτερον, με τις διατάξεις της περ. α' της παρ. 2 του άρθ. 3 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ. 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, ορίζεται ότι: «Οι δεσμεύσεις του τρίτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθ. 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύει, δεν εφαρμόζονται:

α) για ποσά μισθών ή συντάξεων, για ποσά αποζημιώσεων απολυομένων που καταβάλλονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, για ποσά κοινωνικού μερίσματος και οποιωνδήποτε επιδομάτων και εν γένει παροχών που καταβάλλονται από Οργανισμούς, Ασφαλιστικά Ιδρύματα ή άλλους φορείς του Δημοσίου τα οποία κατατίθενται στους οικείους λογαριασμούς φυσικών προσώπων, καθώς και για ποσά που είναι ακατάσχετα σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 του άρθ. 31 του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.), όπως ισχύει και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών αποφάσεων, [...]».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013, εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκείται η παρούσα προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω προεκτεθέντα, οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου με την αριθ. «.....» πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Πειραιά, σε βάρος του «.....», εξακολουθούν να υφίστανται, και δεδομένου ότι έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 3 και 6 της ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, όπου ορίζονται αντίστοιχα οι περιπτώσεις μη εφαρμογής καθώς και οι περιπτώσεις ολικής ή μερικής άρσης των διασφαλιστικών μέτρων,

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της αριθ. «.....» ενδικοφανούς προσφυγής που κατατέθηκε στη Δ.Ο.Υ. Ε' Πειραιά, από τον «.....», με Α.Φ.Μ.: «.....», κατοίκου: «.....» Νίκαια, αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Νίκαιας (ελεγκτικής αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Ε' Πειραιά) και αντικείμενο εργασιών: «.....», με την οποία αιτείται την ανάκληση της με αριθ. «.....» πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Πειραιά, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος του τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του

ν.4174/2013, όπως ισχύουν, σε συνδυασμό με τις διατάξεις της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων.

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ**

Ακριβές Αντίγραφο

Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος Διοικητικής

Υποστήριξης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).